

بررسی واج شناختی زبان ترکی (گونه کهنه اوغاز)

واژگان کلیدی

- * زبان
- * گونه
- * همگونی
- * تقویت
- * هماهنگی واکه ای

اکرم پرهیزکار * akramparhizkar. 1994@gmail.com

کارشناس ارشد زبان شناسی همگانی

دکتر عالیه کرد زعفرنلو کامبوزیا

دانشیار دانشگاه تربیت مدرس

چکیده

زبان یک نظام است و هر نظام دارای عناصری است و اختلافات زبانی و گوناگونی آن در عناصر زبان بوده، هر زبانی علاوه بر همگانی‌های زبانی، قواعد ویژه خود را دارد. هدف از نگارش این مقاله بررسی واج شناختی زبان ترکی گونه کهنه اوغاز است. این زبان یکی از روستاهای شیروان در خراسان شمالی می‌باشد که گویشوران آن به زبان کردی و ترکی صحبت می‌کنند. داده‌های این مقاله طی یک مصاحبه با ۱۰ گویشور کهنه اوغازی که شامل پنج آقا و پنج خانم است، انجام شده‌است. آن‌ها در رده سنی ۶۰-۴۰ سال بوده‌اند. به دلیل اینکه منابع مکتوبی در رابطه با این گونه از ترکی یافت نشده‌است، تنها منبع دریافت اطلاعات، مصاحبه با گویشوران بوده‌است. سپس براساس الفبا آوانگاری بین المللی موجود در کتاب کت فورد (۱۹۸۸) آوانگاری شده و به روش توصیفی به تحلیل داده‌ها پرداخته شده‌است. این تحقیق براساس چارچوب واج‌شناسی زایشی نگاشته شده‌است. نتایج حاکی از آن است که فرایندهای واجی که در این گونه ترکی در مقایسه با زبان فارسی معیار استفاده شده‌است، شامل انواع همگونی^۱، تقویت^۲، و هماهنگی واکه‌ای^۳ می‌باشند.

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۹/۲۳

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۹/۹/۱۳

^۱ Assimilation

^۲ Fortition

^۳ Vowel harmony